

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

7 De donatione omnium bonorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

De donatione omnium bonorum.

CAPUT VII.

PRIMO queritur, An rata & firma censeatur donatio omnium bonorum praesentium & futurorum? Respondeo, Dicunt, Angelum, Salicetum, Baldum, Alciatum, teste Couartuia in Rubric. de testam. par. 2. n. 6. sensisse, talem donationem iure communis valere. Altera opinio est, ratam & firmam non esse, ut colligatur ex stipulatis hoc modo concepta ff. de verb. oblig. etiisque communis opinio teste Iulio Claro, lib. 4. senten. q. 19. vbi citat Bartolum, Alexandrum, Aretium, Decium, Abbatem, Imolam, Ripam, Isom, & alios: & hæc locum habet, siue per contractum, siue per testamentum, quis donet omnia bona sua praesentia, & futura. Ratio legis est, quia iura easum esse voluerunt, ne cui testandi facultas adimatur: at si quis omnia praesentia, & futura donaret, nihil haberet, de quo testi non posset.

Secundò queritur, An si quis omnia bona sua praesentia donaret, talis donatio sit predicta lege prohibita? Respondeo, minime, quia tali donatione non sibi adimit potestatem testandi: nec enim futura bona donat, de quibus testamentum facere potest.

Quid si doner simpliciter quidem omnia bona sua, ita tamen, ut futura bona non exprimat? Talis donatio predicta lege non prohibetur, quia solum bona que habet, donare videtur. Et est communis sententia, ut testatur Iulius Clarus, quæst. iam dicta. Nam in tali donatione non intelliguntur bona, nisi parta & acquisita. Idem juris est, si quis donaverit omnia bona sua mobilia & immobilia: ut quia talis donatio non comprehendit bona futura, cum etiam quia non videtur se extendere ad iura & actiones, ut habet communis opinio, teste eodem Iulio Claro.

Tertiò queritur, An si quis simpliciter donet omnem suam hereditatem, talis donatio praesata lege prohibetur? Duae sunt opiniones, ait Iulius Clarus, una est, talem donationem valere, quia solum bona praesentia donata censemur.

Altera est, illam minimè valere, & esse prohibitam: quia nomine hereditatis intelliguntur bona, quæ quis tempore sui obitus reliquit, ergo ex ipso comprehenduntur bona praesentia, & futura: & hanc communis esse sententiam, testatur Iul. Clarus, quæst. 19.

Quarto queritur, An si quis faciat donationem causam mortis, suorum omnium bonorum, praesentium, & futurorum, talis donatio sit superiori lege damnata? Communis est opinio, donationem valere, teste Iulio Claro: ratio est, quia eiusmodi donatio nihil impedit, quia donator post aliud heredem insitum, qui quamvis post obitum donatoris debeat pactum seruare, cum ipsa donatio sit morte confirmata, nihilominus tamen ex bonis defuncti potest portionem, quæ dicitur Falcidio, detrahere, & sibi retinere.

Quinto queritur, An si donator minimum quid ex suis bonis sibi reserueret, ex quo testata valeat, talis donatio prohibetur? Respondeo Bartolus in l. citata stipulationem hoc modo conceptam, non esse prohibitam: quia sententia communis consensu recepta est, ut dicit Sozinus iunior, conf. 142. n. 36. lib. 1.

Hæc autem opinio locum habet in eo, qui aliquid sibi reseruat, quod saltem excedit vigesimam partem sui patrimonii, quod donavit. Ita Iul. Clarus, quæst. 19.

Sexto queritur, quid sit dicendum de eo, qui sibi reseruit omnium bonorum suorum vsumfructum, cum omnia bona sua praesentia & futura donavit: haecce donatio predicta lege tenetur? Respondeo Iulius Clarus, quæst. 19. Aut donator reseruat sibi vsumfructum, hoc expello, ut de eo posse suo arbitriatu in vita statuere, & talis donatio non valeat, ut ait Couartuia lib. 2. varia resolutionum, cap. 12. n. 3. quia id quod reseruat ex donatione omnium bonorum, tale esse debet, ut de eo donator testari possit: Aut do-

nator sibi reseruat simpliciter vsumfructum, & talis donatione predicta lege non improbat, quia de vsumfructu simpleriter refutato, potest donator in morte testari.

Septimò queritur, An sit valida donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum, si sit iure iurando confirmata? Duae sunt opiniones, una afferentium, eam ratam & firmam esse, quia talis donatio solo iure ciuii interdicatur, ergo iusfruendum iurispositum eam ita confirmat, ut vim habeat. Hanc opinionem habent ac tenuerunt Panormitanus, Couartuia, Decius, Aymo, Sozinus iunior, quos citat, & sequitur Couartuia in Rubric. de testam. n. 5.

Alteram opinione est multorum negantium, talem subfistere donationem. Ita Bartol. in ea lege super allata stipulatio hoc modo concepta n. 3. & Iul. Clarus lib. 4. senten. quæst. 20. tradit, hanc esse communem sententiam, quam Bartolus & alii eo argumento confirmant, quod talis donatio donatorem prius & facultate testandi. Sed contra bonos mores est admette testandi potestatem, ergo iusfruendum talem donationem minimè confirmat: quia iusfruendum contra ciuiques leges quidem, sed tamen non contra bonos mores vim habet.

Prima sententia magis cum veritate cōuenit, quia quod quis sponte sua prius le potestate testandi, contra ciuiques quidem, sed non contra bonos mores est, nihil enim turpidus habet: ergo iusfruendum talem donationem facit rationes & firmam.

Obiūces, Si quis testamentum condiderit & iuravit se numquā reuecatum iusfruendum, promissionem non confirmat, ergo nec donationem omnium bonorum praesentium & futurorum? Respondeo, idem juris non esse, quia testamentum sua natura & conditione ei reuocabile, quædum testator vivit, non enim confirmatur nisi morte testatoris: quare contra naturam & substantiam testamenti est, ut reuocari non possit in vita, ac proinde iusfruendum adhuc bitum contra substantiam testamenti non valet. At vero donatio omnium bonorum praesentium & futurorum, solo ciuii iure prohibetur, ut patet: nam talis donatio sit Ecclesiæ, tata & firma est, ut statim dicam, ergo non est naturali iure dannata.

Octauo queritur, An donatione omnium bonorum praesentium & futurorum Ecclesiæ facta valeat? Valet. Bartolus in lego predicta stipulatione n. 13. Felinus e. in praesentia, n. 5. & 6. de probationibus: quam sententiam testatur esse communem Couartuias in Rubric. de testam. c. 2. n. 5. ad finem, & Iul. Clarus q. 20. Et ratio est, quia neque donat omnia bona sua praesentia & futura, legi ciuii cautum est: at Ecclesiæ ius ciuii non ligat, nisi quatenus iure naturali, diuino, vel canonico munatur, & confirmatur. Accedit, quod cuique liberum est se totum Ecclesiæ dicare, & addictere, ergo dubitandum non est, quin quisq; possit sua omnia bona praesentia & futura Ecclesiæ donare.

Nonò queritur, An si duo fratres sibi inuicem donarent omnia bona praesentia, & futura, talis donatio constat? Consilii fauore agnitionis, videlicet causa eam tuendi & conservandi. Communis est opinio, ut testatur Boetius de c. 35. n. 3. & Iul.

Clarus, eodem lib. 4. sententia-
rum, quæstionis 20. ad
finem.